

'Grote ooien en makkelijk aflammeren'

Verandering zit in de Friese lucht. Aan de witte Swifters werd na een generatie de bruine Zwartbles toegevoegd. Nu de derde generatie zich ermee gaat bemoeien, gaan de schapen de hoogte in. "Ik wil grote schapen", zegt Peter Woudberg uit het Friese Oldeholtpeade.

TEKST: MARJOLEIN VAN WOERKOM, FOTO'S: MARTEN SANDBURG

Het huis staat enkele tientallen meters van de weg af, maar de schapen in het weilje ernaast zijn niet te missen. Wit, bruin, grijs. Het oogt als een bonte verzameling. "Tja, mijn opa begon met Swifters", vertelt Peter Woudberg. "Mijn vader vond al dat wit maar saai en heeft Zwartblesooien en een Wensleydale aan het koppeltje toegevoegd." Nu staat Peter op het punt de dieren over te nemen en is hij net zo veranderlijk als zijn vader. "Ik vind onze schapen klein. Ik ga voor groot en makkelijk aflammeren."

Wie weet heeft zijn jeugd ermee te maken. "Toen ik klein was, keek ik altijd tegen de schapen van onze burens op. Ze hadden Texelaars en dat waren pas schapen, vond ik. Onze schapen staken schamel tegen ze af." Dat gevoel heeft hij niet van zich af kunnen schudden. "Vorig jaar kregen we voor onze lammeren maar dertig euro. Doe ik daar al die moeite voor, dacht ik toen." Hij lacht. "Ik vind mijn hobby wel leuk, hoor. Maar ik denk dat ik aan grotere schapen meer plezier zal beleven."

DROOM

Elke dag, als hij om vier uur uit college komt, loopt hij de schapen na. "Ze zijn echt mijn hobby geworden. Mijn vader helpt alleen nog in de lammerperiode of als ik laat uit school ben."

Het begon voor hem al als klein kind. Zijn vader nam hem mee naar de schapen en hij mocht ze verzorgen. De liefde sloeg helemaal over toen hij een Zwartbleslam met de fles grootbracht. "Wanneer ik om twaalf uur 's middags van de basisschool kwam, ging ik haar meteen de fles geven. We hebben haar

nog steeds." Van dat lieve lammetje is weinig meer over. "Daaruit blijkt echt het karakter van de Zwartbles. Je zou denken dat ze vrij mak is, omdat ik haar met de fles heb gevoed, maar ze is net zo wild als de andere Zwartblesen geworden." Dat is ook een reden waarom hij zijn koppel wil ver-

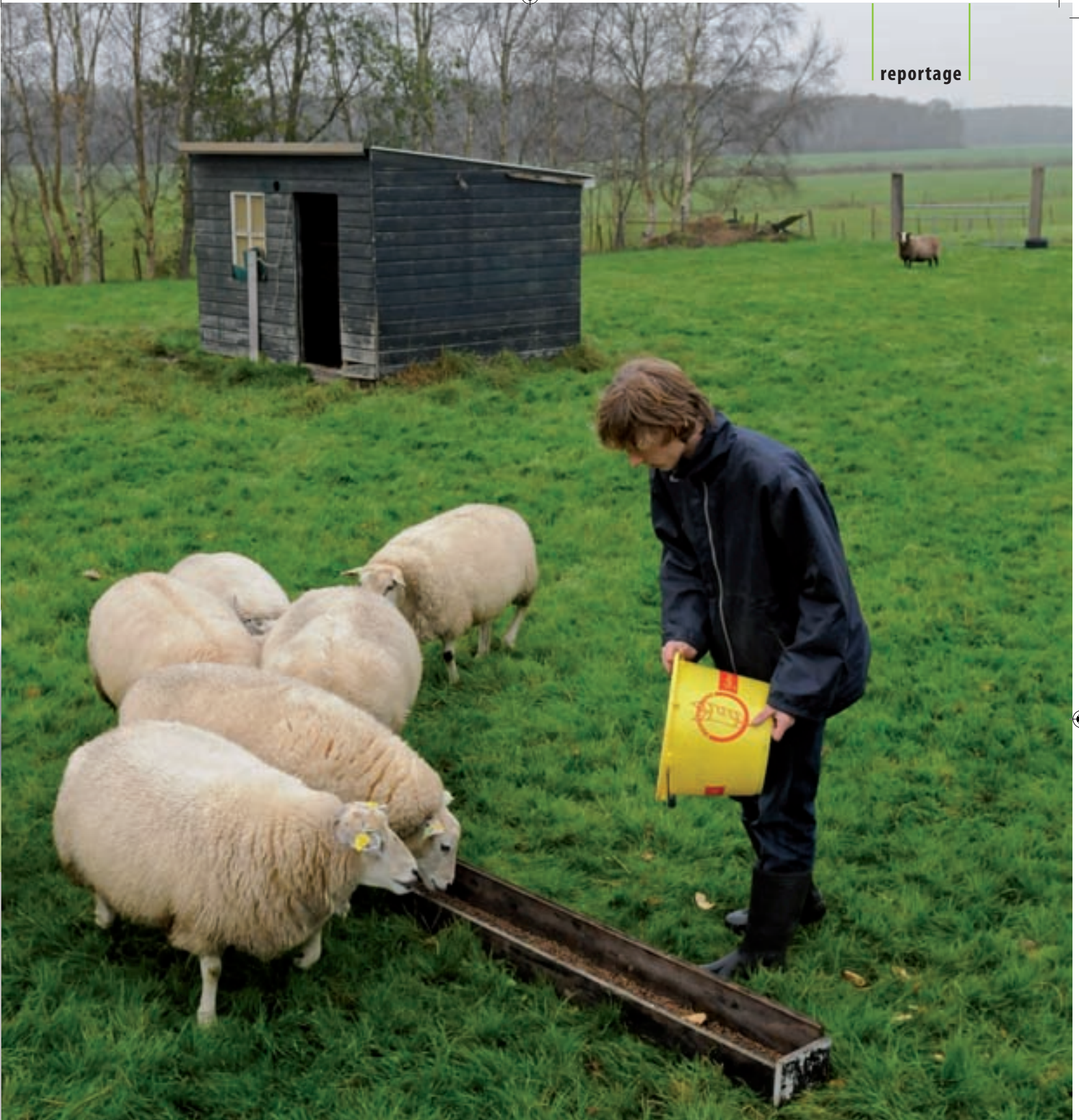

PETER
WOUDBERG (19)

PLAATS: OLDEHOLTPADE (FR.)

BEROEP: DOET JURIDISCHE STUDIE OP HET DELTION IN ZWOLLE

SCHAPEN: NEGEN OOIEN, WAARONDER SWIFTERS, ZWARTBLESSEN EN EEN WENSLEYDALE, EN ÉÉN RAM

Elke dag als Peter Woudberg uit school komt, voert hij zijn schapen biks en hooi bij.

anderen. “Haar vangen is moeilijk. De Swifters daarentegen zijn een stuk makker.” Maar die vindt hij weer te klein. “Mijn ideale schaap is de Border Leicester. Ik zie dat ras als de ‘great improver.’ Die schapen zijn groot en lammeren makkelijk af, de rammen worden zelfs ‘gentlemen’ genoemd. Ik

denk dat deze hele kudde eruit gaat als ik een Border Leicester vind. Ze zijn ook heel mooi.” Thuis zijn de meningen daarover verdeeld. Zijn broertje vergelijkt het ras met een paashaas en zijn vader heeft liever een Hampshire Down dan zo’n schaap met een raar krom hoofd. “Dat vind ik dus

>>

‘We hebben wat moeilijke geboortes gehad’

Deze Zwartbles was vroeger een lief lammetje dat Peter zelf met de fles heeft grootgebracht. Daardoor is zijn liefde voor schapen ontstaan.

De aflamperperiode begint eind januari. Omdat het vaak dan nog erg koud is, hebben Peter en zijn vader een alternatieve hooiruif gebouwd. Die dient zowel als voerrek als isolatie.

Elk jaar wordt er een nieuwe ram aangekocht, zoals deze kruising tussen Charollais en Swifter. Wel altijd eenjarige rammen. Peters vader wil geen oudere, want die vindt hij te bokkig.

enorm mooi, die kromming in dat hoofd”, zegt Peter stellig.

Zijn droom is Border Leicester-fokker worden. “Ik heb me suf lopen zoeken naar fokkers in Nederland. Uiteindelijk heb ik er maar drie gevonden. Het is toch raar: Nederland is een echt schapenland met zoveel soorten schapen, maar de Border Leicester komt amper voor.”

MAKKELIJKER AFLAMMEREN

Voorlopig moet hij het doen met de Poll Dorset die binnenkort arriveert. “Daarmee hopen we het aflammeren te vergemakkelijken. We hebben wat moeilijke geboortes gehad.” De Poll Dorset is groot, sterk en lammert makkelijk af. Sterke dieren vindt de hobbyhouder ook belangrijk.

“De lammerperiode begint bij ons eind januari, begin februari. Een week voor het aflammeren gaan de oaien naar binnen en een maand erna weer naar buiten. Dan is het vaak nog koud. Een wat sterker lam is daarom wel gewenst.”

Dit jaar zijn alle lammeren in juni al verkocht. “Normaal gaan ze pas weg in augustus of september, maar we hadden te weinig gras in het voorjaar. Dan kun je ze wel meer biks voeren, maar dat kost ook weer meer geld. Een schapenhobby is nu niet echt winstgevend te noemen, dus dan moet je keuzes maken.” Toch is hij enorm gemotiveerd om verder te gaan met de hobby. “Ik kan er gewoon nog zoveel mee. De komende tijd gaan we eerst voor grotere schapen. Daarna is de Border Leicester aan de beurt.” Hij lacht: “Dan kunnen we eindelijk de burens inhalen.” <<